

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

www.eindtijdbode.nl

Redding uit de hand van Assur

H. Siliakus

Twee ontkomingen

In de profetieën van Jesaja ¹ wordt vaak van het gebeuren in Jesaja's tijd overgegaan naar het gebeuren in **de eindtijd**. Iets wat trouwens ook in de andere profetenboeken van de Bijbel voorkomt. Een voorbeeld van dit “overgaan” vinden wij in Jesaja 37:31-32, waar wij lezen:

“31. want opnieuw zal wat ontkomen, wat overgebleven is van het huis van Juda, wortel schieten naar beneden toe (SV: nederwaarts) en vrucht dragen de hoogte in (SV: opwaarts), 32. want van Jeruzalem zal uitgaan wat overgebleven is (SV: het overblijfsel), en wat ontkomen is, van de berg Sion. De na-ijver van de HEERE van de legermachten zal dit doen.” ²

Vers 31 heeft betrekking op Jesaja's tijd, maar vers 32 voert ons daarna – over de eeuwen heen – naar de tijd van **“het laatste der dagen”**. Het is mogelijk (en ook waarschijnlijk) dat dit 32ste vers een vóórvulling heeft gekend in de dagen van Jeremia –ongeveer 120 jaar later, toen Jesaja reeds lang gestorven was– toen de Babyloniërs van de inwoners van Jeruzalem, nadat ze die stad hadden ingenomen, een klein gedeelte – onder wie Jeremia en de koningsdochters– vrijuit

¹ Zie eventueel onze studie [“Beknopte verklaring van het boek Jesaja”](#) van H. Siliakus. (noot AK)

² Alle Bijbelteksten zijn vermeld in de Herziene Statenvertaling / **HSV**, tenzij anders vermeld. (noot AK)

lieten gaan, terwijl alle overige Jeruzalemmers meegevoerd werden naar Babel. Over de lotgevallen van Jeremia en de zijnen na de val van Jeruzalem lezen wij in de hoofdstukken 39 t/m 45 van het boek Jeremia. Hoe het verder is gegaan met Jeremia in Egypte, waar hij uiteindelijk terecht kwam, vermeldt de Bijbel niet. Maar buiten-Bijbelse bronnen verschaffen ons sterke aanwijzingen om aan te nemen dat hij daarna met minstens één koningsdochter en met [Baruch](#), zijn schrijver, naar Ierland vertrokken is. Sommige Schriftuitleggers zijn van mening dat het ook in het 31ste vers van Jesaja 37 moet gaan over deze “Jeremia-groep” (“nederwaarts” zou dan als “zuidwaarts” = “naar Egypte” gelezen moeten worden, en “opwaarts” als “noordwaarts” = “naar Noordwest-Europa”), maar tegen deze uitleg zijn toch bezwaren aan te voeren. Laat ons bedenken dat het hier een boodschap betreft aan Hizkia en de inwoners van Jeruzalem ten tijde van het beleg van deze stad door de Assyriërs, een boodschap inhoudende dat zij uit de macht van Assur (de Assyriërs) verlost zouden worden. Wij zullen de verzen 30 en 31 van Jesaja 37 in de eerste plaats moeten beschouwen als handelende over déze verlossing:

“30. *En dit zal voor u het teken zijn: men zal dit jaar eten wat vanzelf gegroeid is, in het tweede jaar wat daarvan weer opkomt; in het derde jaar moet u zaaien en maaien, en wijngaarden plan-*

ten en de vruchten daarvan eten. **31.** want opnieuw zal wat ontkomen, wat overgebleven is van het huis van Juda, wortel schieten naar beneden toe (sv: nederwaarts) en vrucht dragen de hoogte in (sv: opwaarts).” (Jesaja 37:30-31)

Zoals het gewas van het veld, zo zou ook het leven in Juda en in Jeruzalem weer “floreren” (gelet op de grondtekst kan het woordje “want” in vers 31 beter vervangen worden door het woordje “en”; de aansluiting tussen beide verzen is dan beter te zien). “Wat ontkomen, wat overgebleven is” van vers 31 is dat deel van Juda dat uit de handen van de Assyriërs zou ontkomen (ook uit het koninkrijk Juda – het 2-stammenrijk ³ – was

³ Het volk van Israël bestaat uit de 12 stammen, vernoemd naar de 12 zonen van Jakob (die later van God de naam Israël kreeg). Maar later komt er een splitsing. Er wordt in de Bijbel dan onderscheid gemaakt tussen het ‘huis van Israël’ en het ‘huis van Juda’ (de zgn. Joden). Het ‘huis van Israël’ bestaat uit 10 stammen, die in de loop van de geschiedenis **weggevoerd** zijn uit het beloofde land Kanaan/Palestina. Zij zijn daarna de zgn. heidenwereld ingetrokken, waar zij tot op heden (in het ‘verborgen’, vaak zonder het zelf te weten) wonen. Het zijn vooral de zgn. ‘christelijke’ landen in Noordwest Europa en de landen, waar velen later naar toe zijn gemigreerd, zoals Amerika, Canada, en Australië. Het ‘huis van Juda’ bestaat uit 2 stammen, namelijk het volk van Juda en Benjamin die, in de dagen dat Jezus op aarde was, in het beloofde land Kanaän/Palestina leefde. Het ‘huis van Juda’, de zgn. Joden, is dan ook het deel van Israël waarover de verharding is gekomen (zie Rom.11:25).

een groot deel van de bevolking weggevoerd in Assyrische ballingschap). Daartegenover staat “*wat ontkomen is*” van vers 32, waarmee de “Jeremia-groep” kan zijn bedoeld, die 120 jaren later ontkwam uit de Babylonische ballingschap.

Het huidige land Israël (waar heden voornamelijk de 2 stammen van het ‘huis van Juda’ – de Joden – wonen) doet thans haar rechten gelden op het land Palestina. Historische rechten, waarvan we ook lezen in de Bijbel. Als de tijd daar is dat het profetisch Woord vervuld wordt, dan kan het niet anders of geheel Israël (alle 12 stammen) zal uiteindelijk in bezit komen van **geheel Kanaän/Palestina** en van de stad Jeruzalem (zie Gen.15:18). Abrahams nakomelingen zouden volgens de Goddelijke belofte het land Kanaän bewonen. Dat land zou zich uitstrekken van de beek van Egypte (een kleine rivier ten oosten van de Nijl) tot aan de rivier de Eufraat. Voor ons zijn het tekenen dat we in de (Bijbelse) ‘laatste dagen’, vlak voor de wederkomst van Jezus, leven.

Daarom is het juist in deze tijd belangrijk om na te gaan wat de Bijbel over deze dingen zegt.

- Zie eventueel op onze website het artikel “[ANDER nieuws over Israël – De zoektocht naar de Israëlische identiteit van ALLE 12 stammen](#)” van A. Klein.

Over dit boeiende onderwerp kan ik ook zeker het volgende boek aanbevelen: “**De geschiedenis van Kelto-Saksisch Israël**”, zie voor meer info hierover: <http://vlichthus.nl/de-geschiedenis-van-kelto-saksisch-israel/> Deze uitgave (ISBN 978-90-808032-1-9) is niet meer als boek leverbaar. Het is wel te lezen als PDF. Deze is **gratis** beschikbaar. Een kleine donatie wordt op prijs gesteld. (noot AK)

Uit Jeruzalem

Doch, zoals gezegd, de vervulling in Jeremia's tijd van dit 32ste vers van Jesaja 37 was "slechts" een **vóó**rvervulling en dus nog niet de eindvervulling (de uiteindelijke vervulling). De eindvervulling van deze voorzegging hebben wij te verwachten in de Messiaanse tijd – zoals zovele vervullingen van profetieën van Jesaja – en wel in "**de laatste dagen**" daarvan, de tijd waarin wij nu leven. Het "*overblijfsel*" dat hier bedoeld wordt, komen wij al eerder tegen in Jesaja 4:2-3, en van haar "uitgaan" lezen wij op meerdere plaatsen in Jesaja (57:1-2+14, en 62:10+12:

*"Op die dag zal de SPRUIT (= de uitgesproten afstammeling[en]) van de HEERE (die, geestelijk gezien, uit Hem voortkomt/voortkomen) tot een heerlijk sieraad zijn, en de vrucht van de aarde tot glorie en luster voor hen in Israël die ontkomen zijn. Dan zal het gebeuren dat **wie in Sion overgebleven is, en wie in Jeruzalem overgelaten is, heilig genoemd zal worden**, eenieder die in Jeruzalem ⁴ ten leven opgeschreven is."* (Jesaja 4:2-3)

"De rechtvaardige komt om, en er is niemand die het ter harte neemt. De goedertieren mensen worden weggenomen, zonder dat er iemand op let dat de rechtvaardige weggenomen wordt vóór

⁴ Zie eventueel onze studie "[Het Nieuwe Jeruzalem](#)" (*De Bruid van het Lam van God, het lichaam van Christus*) van E. van den Worm. (noot AK)

het onheil. Hij zal ingaan in de vrede; zij zullen rusten op hun slaappleatsen, eenieder die in zijn oprechtheid wandelt.” ... “Men zal zeggen: Verhoog de weg, verhoog de weg, bereid de weg, neem elk struikelblok voor Mijn volk van de weg!” (Jesaja 57:1-2+14)

“Ga door, ga door, de poorten door, bereid de weg voor het volk, verhoog, verhoog de gebaan-de weg, zuiver hem van stenen, steek een banier omhoog boven de volken.” ... “Zij zullen hen noemen: **het heilige volk, de verlost van de HEERE**, en u zult genoemd worden: Gezochte, Stad die niet verlaten is.” (Jesaja 62:10+12)

Dit “**overblijfsel**”, dat bewaard wordt, stelt de **Bruidsgemeente** voor van de eindtijd, die eenmaal bewaard zal worden in de “woestijn” ten tijde van de Grote Verdrukking: “En de vrouw (Zijn Vrouw ⁵, voorheen: de Bruid ⁶) vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats had, die door God voor haar gereedgemaakt was, opdat men haar daar zou voeden 1260 dagen (= 3½ jaar, de periode van de grote verdrukking).” ... “En aan de vrouw werden 2 vleugels van een grote arend gegeven, opdat zij

⁵ Zie eventueel ons artikel “[Een ANDER geluid – Wie is de VROUW uit Openbaring 12 ?](#)” van A. Klein. (noot AK)

⁶ Zie eventueel onze studie “[Er komt spoedig een Goddelijke Bruiloft hier op aarde](#)” en/of “[De 5 wijze en de 5 dwaze maagden](#)” (en hun eigen lotsbestemmingen in de eindtijd), van E. van den Worm. (noot AK)

naar de woestijn zou vliegen, naar haar plaats, waar zij gevoed wordt, een tijd en tijden en een halve tijd (= dezelfde 3½ jarige grote verdrukking), buiten het gezicht van de slang.” ([Openbaring 12:6+14](#)).

Van dit “overblijfsel” wordt gezegd dat het “van Jeruzalem zal uitgaan”. Hieruit volgt dat er een verschil is tussen het “overblijfsel” en “Jeruzalem”, de stad die – ook in het boek Jesaja – vaak het type is van de Gemeente der laatste dagen. Zoals bijvoorbeeld in [Openbaring 11:2](#) (sv), waar over **de vervolging van het deel der Gemeente dat de Grote Verdrukking door moet gaan**, gesproken wordt als over “het vertreden van de heilige stad”: “En laat het voorhof uit, dat van buiten de tempel (= buiten het Heiligdom, bestaande uit ‘Heilige’ en ‘Heilige der heiligen’⁷) is, en meet dat niet, want het (voorhof) is de heidenen gegeven; en zij zullen de heilige stad vertreden 42 maanden.”

Het “overblijfsel”, dat gespaard wordt, moet dan dat andere deel van de Gemeente van de eindtijd voorstellen dat aan dat “vertreden” worden ontkomt. Wij kunnen de mededeling over het

⁷ Voor meer uitleg over de (diep-geestelijke) betekenis van **het Heiligdom** (en het ‘Heilige’ en ‘Heilige der heiligen’), zie onze uitgebreide studie “[Christus in de Tabernakel](#)” van CJH Theys en/of “[De Tabernakel van Israël](#)” (Gods profetisch model van de geestelijke ontwikkelingen van een waarachtig kind van God) van E. van den Worm. (noot AK)

“uitgaan van het overblijfsel uit Jeruzalem” derhalve opvatten als een verwijzing naar de breuk, die de “inwoners van Jeruzalem” – de Gemeente van de laatste dagen – eens zal verdelen in een “wijs” deel (het “overblijfsel”) en een “dwaas” deel, kwalificaties die wij ontleen aan de gelijkenis van Mattheüs 25:1-13 (SV),

- *“Alsdan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan **10 maagden** ⁸, welke haar lampen namen, en gingen uit, de bruidegom tegemoet. En 5 van haar waren wijzen, en 5 waren dwaazen. Die dwaas waren, haar lampen nemende, namen geen olie met zich. Maar de wijzen namen olie (beeld van Gods Geest, de Heilige Geest) in haar vaten (= het ‘vat’ als tempel van Gods Geest), met haar lampen. Als nu de bruidegom vertoefde, werden zij allen sluimerig, en vielen in slaap. En ter middernacht geschiedde een geroep: **Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet!** Toen stonden al die maagden op,*

⁸ Er is hier – heel bewust – gekozen voor het woord “MAAGDEN” uit de Statenvertaling. Zowel de HSV als de NBV hebben dit woord vertaald met meisjes, wat in deze context onjuist is. Het woord maagd staat namelijk voor reinheid, zuiverheid, kuisheid etc. en kan –in de geestelijke zin waarvoor het hier bedoeld is– ook het mannelijk geslacht inhouden (daar die net zo goed tot de Bruid van Christus zullen behoren). Zie eventueel onze studie “[De 5 wijze en de 5 dwaze maagden](#)” (en hun eigen lotsbestemmingen in de eindtijd) van E. van den Worm. (noot AK)

en bereidden haar lampen. En de dwazen zeiden tot de wijzen: Geeft ons van uw olie; want onze lampen gaan uit. Doch de wijzen antwoordden, zeggende: Geenszins, opdat er misschien voor ons en voor u niet genoeg zij; maar gaat liever tot de verkopers, en koopt voor uzelf. Als zij nu heengingen om te kopen, kwam de bruidegom; en **die gereed waren, gingen met hem in tot de bruiloft**, en de deur werd gesloten. Daarna kwamen ook de andere (5 dwaze) maagden, zeggende: Heer, heer, doe ons open! En hij, antwoordende, zei: Voorwaar zeg ik u: Ik ken u niet. Zo waakt dan; want gij weet de dag niet, noch de ure, in dewelke de Zoon des mensen komen zal.”

Dit “uitgaan” of “uittrekken” heeft betrekking op **de “exodus” van de Bruidsgemeente aan het begin van de Grote Verdrukking** en op haar weggeleid of weggenomen worden ter bewaring in de “woestijn”. Op precies dezelfde wijze heeft Jezus de wegname van de Bruidsgemeente beschreven: “Maar wanneer gij zien zult, dat Jeruzalem van heirlegers omsingeld wordt, zo weet alsdan, dat haar verwoesting nabij gekomen is. Alsdan die in Judea zijn, dat zij vlieden naar de bergen; en die in het midden van dezelve zijn, dat zij daaruit trekken; en die op de velden zijn, dat zij in dezelve niet komen.” ([Lukas](#) 21:20-21, sv)

Wat Jezus hier heeft voorzegd, is in eerste instantie vervuld in het jaar 70 na Christus, toen Jeruzalem door de Romeinen verwoest werd. Maar ook dit was een **vóór**vervulling. Wat toen in Judea op kleine schaal gebeurde, zal straks, in de Grote Verdrukking, op “wereldschaal” plaatshebben. “Jeruzalem” is ook hier in laatste instantie de aanduiding voor de “wereld der gelovigen”, de Christelijke Gemeente, die eenmaal door de **antichristelijke** legers omsingeld, ingenomen en vertreden zal worden. Maar een deel van de Christenen zal aan deze verdrukking ontkomen: zij “die gereed waren”, de “wijze maagden-gemeente” (= de Bruidsgemeente). De vlucht uit Judea en Jeruzalem “naar de bergen”, die letterlijk geschied is tijdens de vóórvervulling in 70 na Christus – het betrof toen voornamelijk Christenen, die van de gelegenheid die de Romeinse veldheer, Titus, bood, gebruikmaakten om te vluchten, onder andere naar [Pella](#) – is een heenwijzing naar het “uitgaan” of de “wegname”⁹ van de Bruidsgemeente, naar haar “vlucht” in de “woestijn”, aan het begin van de Grote Verdrukking: “En de vrouw (Zijn Vrouw¹⁰, voorheen: de Bruid¹¹) waar zij een plaats had, die door God voor

⁹ Zie eventueel ons artikel “[Is de visie aangaande de zgn. OPNAME wel juist?](#)” van A. Klein. (noot AK)

¹⁰ Zie noot 5.

¹¹ Zie noot 6.

haar gereedgemaakt was, opdat men haar daar zou voeden 1260 dagen (= 3½ jaar, de periode van de grote verdrukking).” (Openbaring 12:6)

Verschillende gebeurtenissen

Hoe komen wij ertoe om te stellen dat het in de verzen 31 en 32 van Jesaja 37 om twee verschillende gebeurtenissen gaat? Wij wezen er al op dat toch zeker vers 31 betrekking moet hebben op de verlossing van het toenmalige Jeruzalem uit de hand van de Assyriërs. Maar waarom zou ook vers 32 niet op deze zelfde gebeurtenis betrekking hebben? Het antwoord op deze vraag ligt voor de hand. In vers 32 wordt gesproken over een redding door Jeruzalem te verlaten (“uitgaan”), maar de redding uit de hand van de Assyriërs betekende juist, dat men in Jeruzalem, kon blijven!

“Toen trok de engel van de HEERE ten strijde en sloeg in het legerkamp van Assyrië 185.000 man neer. Toen men de volgende morgen vroeg opstond, zie, het waren allemaal dode lichamen.” (Jesaja 37:36)

Waarom zou dat “overblijfsel”, in de dagen van Hizkia, de stad Jeruzalem hebben moeten verlaten, nadat het leger van de Assyriërs, dat het beleg om deze stad had geslagen, door God vernietigd was? Zij waren toch inwoners van deze stad?! Zij hoorden daar toch thuis! De bevrijding betekende voor hen dat zij hun woonplaats

juist niet behoeften te verlaten, noch om te vluchten, noch om in ballingschap weggevoerd te worden. Er was geen enkele reden voor om Jeruzalem na haar bevrijding te verlaten. Het kan daarom niet anders of vers 32, dat spreekt over een redding door een uitgeleid worden uit Jeruzalem, moet een heel andere gebeurtenis betreffen. Het heeft in eerste instantie betrekking op de verlossing van de “Jeremia-groep”, ongeveer 120 jaar later, maar **uiteindelijk gaat het hier om de verlossing van de Bruidsgemeente**, ongeveer 2700 jaar later. Tot deze laatste conclusie komen wij, wanneer wij dit vers met andere gedeelten van het boek Jesaja vergelijken. Bij de verklaring van een profetisch woord zullen wij de samenhang met andere voorzeggingen in hetzelfde boek in het oog moeten houden.

Assur in de eindtijd

Jesaja 37:31 betreft dus de tijd van Jesaja en vers 32 betreft **de eindtijd**. Voor vers 32 kon echter ook een vóórvulling aangewezen worden (in de tijd van Jeremia). Zou dan misschien ook ten aanzien van vers 31 sprake kunnen zijn van een vóórvulling en een uiteindelijke vulling? Of, anders gezegd, zou de verlossing van Jeruzalem in de dagen van Hizkia en Jesaja uit de macht van Assur soms ook een heenwijzing zijn naar een overeenkomstige gebeurtenis in de eindtijd?

Wanneer wij op bepaalde details letten en aan bepaalde omstandigheden aandacht schenken, moeten wij zeggen dat dit niet alleen zeer waarschijnlijk is, maar dat dit zelfs zéker is! De belegering van Jeruzalem door de Assyriërs en haar wonderbaarlijke redding uit deze nood houdt de belofte in van een andere wonderbare **bewaring**, namelijk van de verlossing van de Gemeente (Jeruzalem – hier: het NIEUWE Jeruzalem, als de Bruid van het Lam van God, het Lichaam van Christus – AK), in de laatste dagen, van met name de communistische bedreiging. Op vele plaatsen in de wereld wordt de Christelijke Gemeente/Kerk momenteel door allerlei Christus-vijandige (antichristelijke) machten verdrukt en vervolgd, maar in verreweg de meeste gevallen komt de bedreiging toch van communistische zijde. De zwaarste en gemeenste vervolgingen hebben plaats in de communistische landen. De zetel van het wereldcommunisme staat onbetwist in Moskou en het is nu juist dit Rusland, dat in aard en in karakter grote gelijkenis vertoont met de Assyriërs van de oudheid. Geen enkel ander volk uit de oudheid had zo'n duidelijke militaristische inslag als juist het volk van Assur. Bovendien hadden de Assyriërs de twijfelachtige reputatie zeer wreed en meedogenloos te zijn. In de moderne tijd kwamen wij dezelfde eigenschappen eerst tegen in het Pruisische Duitsland, dat onder Hitler tot gebiedsanexaties overging en voor korte tijd de proporties

van een wereldrijk had, en daarna in het communistische Sovjet-Russische wereldrijk, dat in de huidige wereld (geschreven in 1983) nog immer in invloed en macht toeneemt. In de schaduw ervan opereert ook nog het communistische China, dat identieke eigenschappen vertoont. Dit Groot-Rusland – straks wellicht niet langer met Rood-China als rivaal, maar als bondgenoot (!) – is het Assur, het Assyrië, van deze tijd.

Opmerkelijk is dat het woord “**Assur**”, op Hebreeuwse wijze geschreven van rechts naar links, voor ons het woordbeeld “**Russa**” oplevert!

De belegering van Jeruzalem door de Assyriërs in Hizkia's tijd is een voorafschaduwning van de Russisch- en Chinees-communistische bedreiging van de Gemeente van Jezus Christus in de laatste dagen! Militarisme en wreedheid kenmerken ook deze wereldmacht. Doch ook in brutaliteit doet zij niet onder voor haar voorloper uit de oudheid. Hoor hen schreeuwen, zoals eertijds de Assyrische generaal [Rabsake](#). “Héél de wereld is straks communistisch!” *“Het is waar, HEERE, de koningen van Assyrië hebben al die landen met hun grondgebied verwoest, en hun goden hebben zij prijsgegeven aan het vuur. Het waren immers geen goden, maar het was het werk van mensenhanden, hout en steen. Daarom hebben zij die vernield. Nu dan, HEERE, onze God, verlos ons uit zijn hand. Dan zullen alle koninkrijken van de aarde weten dat U de HEERE bent,*

U alleen” (Jesaja 37:18-20). Maar Jesaja 37 zegt ons, dat God de communistische macht straks gaat vernietigen!

De laatste geestelijke herleving

De ondergang van het Assyrische leger bij Jeruzalem is een profetische geschiedenis die in feite dezelfde gebeurtenis beschrijft als Ezechiël 38 en 39. Gog (= Rusland) ¹² zal *“in het laatste der jaren”* (Ezechiël 38:8) met zijn bondgenoten optrekken tegen het volk van Juda en in de wereldoorlog, die hiervan het gevolg is, ten ondergaan – door Goddelijk ingrijpen wel te verstaan: mede een aanwijzing ervoor dat de Russische macht in de komende tijd hoe langer hoe groter zal worden en de macht van het Westers blok op een gegeven moment volkomen zal “overvleugelen” – waarna wij de Spade Regen-opwekking ¹³ te verwachten hebben: *“Na vele dagen zult gij bezocht worden; **in het laatste der jaren** zult gij komen in het land, dat wedergebracht (HSV: hersteld) is van het zwaard, dat vergaderd is uit vele volken, op de bergen Israëls, die steeds tot woesting geweest zijn; als hetzelfde land uit de*

¹² Zie eventueel onze studie [“De Russische opmars: De oorlog van Gog en Magog \(volgens Ezechiël 38 en 39\)”](#) van CJH Theys. (noot AK)

¹³ Zie eventueel onze studie [“De Spade Regen-OPWEK-KING”](#) (in smartphone-formaat) van H. Siliakus. (noot AK)

volken zal uitgevoerd zijn, en zij allemaal zeker zullen wonen.” (Ezech.38:8, sv)

Wij zouden kunnen zeggen dat Jesaja 37 weer-geeft wat de ondergang van het moderne Assur voor de Gemeente/Kerk van Jezus Christus betekenen zal, terwijl in Ezechiël 38 en 39 beschreven wordt welke staatkundige ontwikkelingen tot die ondergang zullen leiden (belangrijk is echter dat wij inzien dat de reden voor God om deze macht te vernietigen niet is: het optrekken van deze macht tegen Juda, maar... **de bedreiging die deze macht vormt voor de Gemeente des Heren!** Het optrekken tegen Juda is de door God Zelf gearrangeerde áánleiding om in te grijpen!).

Merkwaardig is het dat in beide Schriftgedeelten ervan sprake is dat God een “haak” hanteert. Met een “haak in de neus” zou God Assur van Jeruzalem wegtrekken: “Omdat u tegen Mij tekeer bent gegaan, en uw hoogmoed is opgeklommen tot in Mijn oren – zal Ik Mijn haak in uw neus slaan en Mijn bit tussen uw lippen, en Ik zal u doen terugkeren langs de weg waarover u bent gekomen” (Jesaja 37:29). Met “haken in zijn kaken”: “Ik zal u omkeren, Ik zal haken in uw kaken slaan en Ik zal u doen uittrekken: u, met heel uw leger, paarden en ruiters, allen uitmuntend gekleed, een grote strijdmacht met grote en kleine schilden, die allen het zwaard hanteren” (Ezechiel 38:4), met een “zes-haak”, zal God eenmaal Rusland naar het Midden-Oosten trekken, om

daar ten onder te gaan (God “arrangeert” dit conflict dus!): *“En Ik zal u omwenden, en een zeshaak in u slaan, en u optrekken uit de zijden van het noorden, en Ik zal u brengen op de bergen Israëls”* (Ezechiël 39:2, sv). Een ander punt van overeenkomst is **de vernietiging door het bovennatuurlijk ingrijpen van God**. Vergelijk Jesaja 37:36 met Ezechiël 38:21-23,

“Toen trok de engel van de HEERE ten strijde en sloeg in het legerkamp van Assyrië 185.000 man neer. Toen men de volgende morgen vroeg opstond, zie, het waren allemaal dode lichamen.” (Jes.37:36)

“Want Ik zal het zwaard over hem roepen op al Mijn bergen, spreekt de Heere HEERE; het zwaard van een ieder zal tegen zijn broeder zijn. En Ik zal met hem rechten, door pestilentie en door bloed; en Ik zal een overstelpende plasregen, en grote hagelstenen, vuur en zwavel regenen op hem, en op zijn benden (HSV: zijn troepen[macht]), en op de vele volken, die met hem zullen zijn. Alzo zal Ik Mij groot maken, en Mij heiligen, en bekend worden voor de ogen van vele heidenen; en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben. (Ezech.38:21-23, sv)

De zegening van het “opwaarts vrucht dragen” van Jesaja 37:31 (sv) draagt een duidelijke verwijzing in zich naar de zegen van de Spade Regen(-opwekking): *“Want het ontkomene, dat overgebleven is van het huis van Juda, zal we-*

derom nederwaarts wortelen, en het zal opwaarts vrucht dragen.”

Nadat de macht van het internationaal communisme zal zijn verbroken, zal er **een tijd van zegen voor de Gemeente van Christus** aanbreeken. Het geestelijk leven zal weer “floreren”. *“Te Jeruzalem zal ontkoming zijn”* voor allen die zich in die laatste grote en wereldwijde opwekking nog tot God zullen bekeren:

- *“Het zal geschieden dat ieder die de Naam van de HEERE zal aanroepen, behouden zal worden. Want op de berg Sion en in Jeruzalem zal ontkoming zijn, zoals de HEERE gezegd heeft, namelijk bij hen die ontkomen zijn, die de HEERE roepen zal.”* (Joël 2:32)

Een opwekking die, na de oorlog van Gog dus, in de Israëllanden zal beginnen, maar zich over de gehele wereld zal uitbreiden! Na de vervolgingen zal er voor de Gemeente/Kerk een korte tijd van verademing zijn. Niet lang zal dit duren, want na Assur komt Babel, na de communistische heerschappij komt de antichristelijke heerschappij! **Na de “benauwdheid van Jakob” komt de nog veel donkerder periode van de “Grote Verdrukking”!**

Maar in die korte tijd van verademing en opwekking zal de Gemeente sterker dan ooit worden, in Christus, en zal zij de zo lang nagejaagde vol-

maaktheid ¹⁴ bereiken, om daarna als een Bruid met Christus in een onverbreekelijke huwelijksband verenigd te worden:

- *“Opdat Hij haar Zichzelf heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou **heilig zijn en onberispelijk**”* (Efeze 5:27, sv).

Echter zullen niet alle gelovigen in die tijd even grote naarstigheid aan de dag leggen om tot de **geestelijke volheid** te komen. Daarom zal er te dien dage ook een “dwaze maagden-gemeente” zijn. Daarom zal Jeruzalem, dat gered werd uit de hand van Assur (= Rusland, het communisme), nochtans overgegeven worden in de hand van Babylon (= het antichristelijke rijk) en vertreden worden. **De “dwaze maagden-gemeente” zal de Grote Verdrukking moeten meemaken!** Dit zullen de martelaren van de Grote Verdrukking zijn. Dan echter zal in vervulling gaan wat geschreven staat in Jesaja 37:32a, *“want van Jeruzalem zal uitgaan wat overgebleven is, en wat ontkomen is, van de berg Sion.”* De “Bruidsgemeente”, de “**wijze** maagden-gemeente” zal afgescheiden worden van het overige deel van Jeruzalem (zijnde: de “**dwaze** maagden” van dit NIEUWE Jeruzalem) en aan het begin van de Grote

¹⁴ Zie eventueel onze studie [“De volmaaktheid in Christus”](#) van E. van den Worm. (noot AK)

Verdrukking “weggenomen” ¹⁵ worden, om be-
waard te worden in de “woestijn”:

- “En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats had, die door God voor haar gereedgemaakt was, opdat men haar daar zou voeden 1260 dagen.” (Openbaring 12:6)
- “En aan de vrouw werden twee vleugels van een grote arend gegeven, opdat zij naar de woestijn zou vliegen, naar haar plaats, waar zij gevoed wordt, een tijd en tijden en een halve tijd, buiten het gezicht van de slang.” (Openbaring 12:14)

Eerst zal er ontkoming tē Jeruzalem zijn – de Spade Regentijd – maar daarna zullen de “ontkomenen” dit (geestelijke) Jeruzalem verlaten! God weet de “godzaligen” te “**verlossen** van alle boos werk” (2 Timotheüs 4:18) en “uit de verzoeking te **verlossen**” (2 Petrus 2:9), ook te “**bewaren uit** de ure der verzoeking die over de gehele wereld komen zal” ([Openbaring 3:10](#)), **de Grote Verdrukking!**

H. Siliakus

Uit: Tempelbode, maart 1983
Enigszins bewerkt door A. Klein

¹⁵ Zie ons artikel “[Is de visie aangaande de zgn. OPNAME wel juist?](#)” van A. Klein. (noot AK)